

АТО ИМАШЕ СОСЪДЪ АЛАВАСТРЕНЪ
СЪ МУРО НАРДЕНО ЧИСТО МНОГО-
ЦѢННО: И КАТО СТРОШИ АЛАВА-
СТРЕННАТЪ СОСЪДЪ ИЗЛЕА ГО НА
ГЛАВА ТА МЪ.

4 И ВЕХА НАКОИ, КОНТО СЕ ПА-
ДОСВАХА ВЪ СЕБЕ СИ, И ГОВОРЕХА:
ЗАЩО БЫДЕ ТОА РАЗСЫПЪ НА МУ-
РО ТО.

5 Можеше това муро да се
проддаде за по много отъ три-
ста пѣнази, и да се раздаде да
сиромаси те, и сърдехасе ней.

6 Я Исусъ рече: вставете а:
защо а не вставате на муро;
добро дѣло сатвори за мене.

7 Защото сиромаси те секога
имате съ себе си, и когато щете
можете да имъ чините добро: а
мене секога немате.

8 Онова щото може тая, на-
прави го: превари да помаже (съ
муро) тѣло то ми за погребеніе.

9 Истина ви говоримъ, гдѣ
то да се проповѣда това Еван-
геліе по сичкіатъ свѣтъ, и това
щото направи тѣа, ще да се го-
вори за поменъ неинъ.

10 Я Исда Искаріотскій, е-
динъ отъ дванадесете, отиде
при архіереи те да имъ го пре-
даде.

11 Я они като чуха това за-
радоввахасе: и вѣщаха мѣ се да
мѣ дадатъ сребреници: и тра-
сеше каквъ да го предаде въ при-
лично време.

12 И въ первиятъ день на
опрѣсноцы те, когато колѣха
жертвы те за пасха та, говоре-

ха мѣ оученицы те мѣ: гдѣ и-
скашъ да идеме да приготвиме
да идешъ пасха та.

13 И прати двамъ отъ оуче-
ници те си, и рече имъ: идете
въ градътъ, и ще да вы срѣшне
единъ челоуѣкъ, който носи въ
стомна вода; по него идете.

14 И дето вѣдъе, да речете
на господаратъ на къща та: за-
що оучителю говори, гдѣ е ви-
талница та дето ще да тамъ съ
оученицы те си пасха та.

15 Я той ще ви покаже гор-
ница голема постлана, готова:
тамъ да пригответе намъ.

16 И излѣзоха оученицы те
мѣ: и дойдоха въ градътъ, и
наидоха, каквѣто имъ рече: и
приготивиха пасха та.

17 И като мръкна, дойде съ
дванадесете.

18 И като седеха они тамъ,
и идеха, рече Исусъ: истина ви
говоримъ, защо единъ отъ васъ
ще да ме предаде, който тѣе съ
мене.

19 Я они фанаха да скорбатъ
и да мѣ говорятъ единъ по единъ:
да не бждемъ азъ; и дрѣгъ, да
не бждемъ азъ.

20 Я Исусъ отговори, и рече
имъ: единъ (е) отъ дванадесете,
който е затопилъ съ мене въ
блюдо то.

21 И сынъ оубо челоуѣческій
отива, каквѣто е писано за него
обаче тешко и горко на оногova
челоуѣка, чрезъ когото сынъ че-
лоуѣческій се предава: по добре